

givelse, og der vedblev altsaa at bestaa en legal Ret for Korsør til at hæve en Skibs- og Vareafgift ligesom tidligere. Det glæder mig, at den ærede Ordsfører ikke i denne Henseende reiser nogen Indvending imod den Godtgjørelse, som er bleven forlangt for Korsørs Vedkommende. Forholdet er nu det, at begge Steder er det en Erstatning, der skal gives for det Tab, som de lide ved at miste den Ret, de tidligere havde til at hæve visse Skibs- og Vareafgifter, og som de komme til at miste, fordi det betragtes som værende i det Almenes Vel, idet det jo er et Gode for den almindelige Trafik, at disse Afgifter ikke hæves paa disse Steder, saasnart det er blevet bestemt, at Jernbanevagoner kunne føres igjennem paa begge Baner; men det er klart, at en saadan Ret kan man ikke borttage, uden at man giver de Vedkommende fuld Erstatning. Lagtet de nu ikke fik den Erstatning, som stod nævnt i den Overenskomst, de havde sluttet med Ministeren, idet Rigsdagen i Fjor mente, at disse Beløb vare for store, og derfor opfordrede Ministeren til at søge en ny Overenskomst, hvori der skulde staa en mindre Godtgjørelse, have de dog nu, efter at nye Forhandlinger ere indledede mellem Ministeren og Byerne, erklæret sig villige til at modtage et mindre Erstatningsbeløb, idet der fordres 12,000 Kr. for Korsør i Aar imod 13,000 Kr. i Fjor og 5,000 Kr. for Nyborg imod 5,400 Kr. i Fjor, og det naagte det navnlig for Korsørs Vedkommende har viist sig, at i det Aar, der nu er forløbet, er Vareafgiften for Korsør stegen. De to Byer have paataget sig den Forpligtelse, naar de faae disse Beløb, at vedligeholde og uddybe Løbet udfor Dampfærgen og opgive en Ret, som Ministeren anmodede dem om at opgive, men som han ikke havde nogen Ret i Henhold til Loven til at forlange opgivet fra deres Side, nemlig Retten til at opkræve Skibs- og Vareafgift for Trafiken mellem Korsør og Nyborg ogsaa for Postskibenes Vedkommende. Loven fastsætter kun, at det skal bortfalde for Dampfærgens Vedkommende, for Alt, hvad der anløber Dampfærgen; men det er aabenbart, at det for den almindelige Trafik er af stor Betydning, at der følges en ensartet Fremgangsmaade med Hensyn til al Vareforsendelse mellem Korsør og Nyborg, og

det er derfor meget naturligt, at den høitæredede Minister har ønsket en Bestemmelse derom optagen i Overenskomsten. Det er imidlertid et Offer, som Byerne yderligere have bragt. Endelig er der ved Fasthættelsen af Erstatningen ikke taget noget som helst Hensyn til et Moment, som navnlig har stor Betydning for Korsør, dette nemlig, at dersom den ny Ordning ikke havde fundet Sted, vilde de have haft en jævn Udsigt til en aarlig Forøgelse af Havneafgiften; men da Dampfærgetrafiken er kommen, og Varerne saaledes føres igjennem, er der al Udsigt til, at den aarlige Skibsart fra Korsør vil formindskes, og at saaledes ogsaa Havneindtægten vil blive formindsket. Denne Overenskomst synes saaledes at være for Staten meget fordelagtig; men Flertallet har ikke desto mindre ikke villet anbefale den til Godkendelse, medmindre Erstatningen til Korsør — jeg tænker herved paa Flertallets Vædringsforslag, saaledes som det er formuleret — nedsættes til 10,000 Kr. Dette har Mindretallet ikke kunnet tiltræde, men vi have stillet et andet Vædringsforslag om at indføre 12,000 Kr. for Korsør, saaledes som der staar i Overenskomsten, og saaledes som Ministeren foreslaar. Vi vilde nemlig overhovedet have fundet det ubilligt, om Rigsdagen vilde nedsætte Beløbene til begge Byer under det, der findes i Overenskomsten, thi Forholdet er jo dette, at Staten af Hensyn til Almenvellet berøver Byerne en dem legalt tilkommende Indtægt, som efter vor Overbevisning ikke bør berøves dem uden fuld Erstatning eller uden en Overenskomst. Var det andre Forhold, der vare tilstede, var det to andre kontraherende Parter, der stode overfor hinanden, vilde der i et saadant Tilfælde blive udnævnt uvillige Mænd, som vilde træde til som Opnænder; men her staar det saaledes, at det er Staten, der stiller en Fordring og fastsætter Godtgjørelsen, at Rigsdagen ifjor har jagt, at der skal prutties ned derpaa, at Ministeren er gaaet ind herpaa, og at nu kommer i sidste Instants atter Staten igjennem Rigsdagen og fordrer yderligere Nedpresning og Nedprutting. Vi kunne ikke finde, at det i og for sig kan være rigtigt fra Statens Standpunkt at stille sig saaledes overfor Kommunerne, saaledes at benytte den stærkeres Ret overfor den Svagere; vi finde det ikke stemmende med den